

Bonsai č. 3, hrající písně Františka Stralczynského, Tomáše Poláčka a skupiny Bonsai z 80. let, vystupovala v klubech a na festivalech v letech 1999-2004. Nyní se strůjce nápadu - Václav Koblenc - spolu se zpěvačkou Zuzanou Březinovou a violoncellistkou Petrou Dvořákovou pokouší o návrat na pódium. První koncert v novém obsazení proběhl 11. dubna 2006 v menze Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, kde Bonsai č. 3 v předchozích letech tradičně vystupovala.

Úvod večera obstaral písničkář **Jan Matěj Rak**. Hrál nejen vlastní písně, známé již z dřívějška, ale zejména písně převzaté. Hudbou jeho srdce jsou Jaroslav Ježek, George Gershwin a podobně. Rakovy schopnosti kytaristy převyšují, dle mého názoru, schopnosti pěvecké a řada brilantně provedených instrumentálek byla vrcholem jeho vystoupení.

Bonsai č. 3 v nové sestavě

foto: Petr Zikmund ©

Bonsai č. 3 nastoupila po přestávce. Jana Přesličku a Tomáše Pasterného nahradili noví členové - kytarista Martin Střelec a bongista a zpěvák Filip Soviš. Zatím ale zůstávají pěvecky i instrumentálně ve stínu svých předchůdců. Přičtíme to jejich minimálním zkušenostem s hraním přes aparaturu.

Sovišův zpěv, mimochodem podobně "moravský" vokál jaký míval Pasterný, potřebuje doladit především v artikulaci a intonaci, také dynamika jeho bonga je zatím spíše iluzorní. Při zpěvu ještě nedokáže přesnou výslovnost udržet po celou píseň. Celkový projev je nadějný, chce to jen získat více rutiny. Jako posluchači se můžete pokusit sledovat rychlý tok jeho myšlenek při vyprávění, ale brzy přijdete na to, že nemáte šanci. Nezbyvá než jej vnímat jako řečníka s neodolatelným stylem absurdního humoru.

Bonsai c. 3 znovu na scéně

Napsal uživatel Miroslav Crha
Čtvrtek, 20 Duben 2006 04:00

Martin Střelec byl ve zpěvu málo výrazný (snad vliv probíhající nemoci), sóla však byla zahrána zručně. Škoda, že nebyla lépe slyšet. Některým písňím by prospěla spíš elektrická než akustická kytara.

Nejpodstatnější novinkou nové Bonaie je basová kytara. Jan Srbený dodal celku značnou dynamiku zejména v "odpíchnutých" skladbách (*Skořápky*, *Jinotaje* apod.) Spolu s cellistkou působí z celé formace jako největší profesionál, což bylo na tomto koncertě hodně důležité.

Nejvíce posluchačovy pozornosti přitahuje atraktivně barevný hlas Zuzky Březinové. Proto musí být dokonalý. Koncentrovat se stoprocentně na celou píseň se Zuzce vždy nedaří, občas na chvíli "vypadne z role". Pokud to vyjde, výsledek stojí za to. Proto byla jedním z vrcholů píseň *13. pátek*

, kterou Březinová i Koblenc zvládli přesvědčivě a dojemně zároveň. I Koblencův zpěv tu byl jaksí vyspělejší než dřív.

Vystoupení Bonaie č. 3 v novém bylo zkrátka místy neuspořádané a ještě neučesané, ale hudební potenciál, podpořený nadprůměrně kvalitním repertoárem, je slušný. Písňe mají nový náboj, dobré tempo a aranžérsky jsou o něco odvážnější a pestřejší než dřív. Nezbývá než si přát, aby hudebníkům vydržel elán a dobrá nálada s kterými na scénu vstoupili.